Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

Sermo beati Maximi ep[iscop]i.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

De pluribꝫ confeſſoribꝫ Col
Deus qui nos ſanctoꝝ tuo
rum. N. ⁊ N. confeſſionibus
glorioſis circundas et prote/
gis: da nobis eoꝝ imitatõne
proficere: ⁊ interceſſione gau/
dere Per dominum. Nulla
la ſuffragia niſi concurrat cõ/
memoratio feſtiua. Ad com/
pletoriuꝫ de tempore. Ad ma
tutinas Inuitatoriũ Regem
confeſſorum dominũ Venite
adoremus. pſalmꝰ. Venite
In primo nocturno an. Bea
tus vir qui in lege dñi medi/
tatur voluntas eius ꝑmanet
die ac nocte ⁊ oĩa quecunqꝫ
faciet ſemper proſperabũtur.
ps. Beatus vir. añ. Beatꝰ
iſte ſanctus qui confiſus eſt ĩ
domino predicauit preceptũ
domini conſtitutus eſt ĩ mon
te ſancto eius. Ps. Quare
fremuerunt gentes. Añ. Tu
es gloria mea tu es ſuſceptor
meus domine: tu exaltans ca
put meum ⁊ exaudiſti me de
monte ſancto tuo. ps. Domi
ne quid. ℣ Ecce ſacerdos m.
Sermo beati Maximi epi.
Ad ſancti ac Lectõ pma
beatiſſimi iſtius patris
noſtri cuius hodie feſta cele/
bramus laudes addidiſſe a/
liquid decerpſiſſe eſt. Cum ſi
quidem virtutum eius gratia
non ſermonibus exponenda
ſit ſed oꝑibus comprobanda

Cum eni dicat ſcṗtura: Glo
ria patris eſt filius ſapiens:
quante huius ſunt glorie qui
tantorum filiorum ſapientia
⁊ deuotione letatur. In chri/
ſto enim ieſu per euangelium
ipſe nos genuit Quicquid igi
tur in hac ſancta plebe poteſt
eſſe virtutis et gratie: de hoc
quaſi quodam fonte luciſſi/
ſimo omnium riuulorum pu/
ritas emanauit. Tu autẽ do/
mine. ℟. Euge ſerue bone ⁊
fidelis quia in pauca fuiſti fi
delis ſupra multa te conſtitu
am Intra in gaudium domi
ni tui. ℣. Domine quinqꝫ ta
lẽta tradidiſti mihi: ecce alia
quinqꝫ ſuplucratus ſum. In.
Etenim qꝛ Lectio ſecuda.
caſtitatis pollebat vigore. qꝛ
abſtinentie gloriabatur angu
ſtijs quia blandimentis erat
ꝑditus leuitatis omnium ci/
uium in deum ꝓuocauit affe/
ctum: quia pontificis ammi/
niſtratione fulgebat plures e
diſcipulis reliquit ſui ſacerdo
tij ſucceſſores. Tu autem do/
mine miſerere nobis Deo g̃.
℟. Ecce ſacerdos magnus
qui in diebus ſuis placuit do
Ideo iureiurando fecit illuꝫ
dominus creſcere in plebẽ ſuã
℣. Benedictionem omnium
gentium dedit illi: ⁊ teſtamen
tum ſuum confirmauit ſuꝑ ca
put eius Ideo. Lectio tertia

De confeſſ

Bene et cõgrue ĩ hac die. quã
nobis beati patris noſtri hu=
ius ad paradiſum tranſitus
exultabilem reddit. preſentis
pſalmi verſiculum decantaui
mus In memoria eterna erit
iuſtus. Digne enĩ in memori=
am vertitur hominum qui ad
gaudium tranſijt angelorum
Tu autẽ. ℟. Iurauit dñs ⁊
non penitebit eum tu es ſacer
dos in eternum ſm ordinem
melchiſedech. ℣. Dixit domi
nus domino meo ſede a d.m.
Scdm. In ſecundo noctur. ã
Inuocantez exaudiuit domi=
nus ſanctum ſuum: dñs exau
diuit eum ⁊ conſtituit eum ĩ
pace ps. Cum inuocarem.
añ. Letentur omnes qui ſpe=
rant in te dñe qm̃ tu benedi=
xiſti iuſto ſcuto bone volunta
tis tue coronaſti eum. pſalm⁹
Verba mea. añ. Dñe domi=
nus noſter q̃ admirabile ẽ no
men tuuz in vniuerſa terra. qꝛ
gloria et honore coronaſti ſã=
ctum tuum ⁊ conſtituiſti euz
ſuper opera manuum tuaruz.
ps. Dñe dominus no. ℣. Iu
rauit domin⁹. Lectõ quarta
Beati autẽ patris merita iã
ĩ tuto poſita ſecuri magnifice
mus qui gubernaculum fidei
viriliter tenens anchoraz ſpei
tranquilla iam in ſtatione cõ
poſuit ⁊ plenam celeſtib⁹ di=
uitijs et eternis mercibus na=
uim optato in littore colloca
uit. Qui contra omnes ad=
uerſarios ſcutum timoris dei
tamdiu infatigabiliter tenu=
it donec ad victoriam perue=
niret Tu autem. ℟. Inueni
dauid ſeruum meum oleo ſã=
cto meo vnxi eum. Man⁹ enĩ
mea auxiliabitur ei. ℣. Ni=
hil proficiet inimicus in eo: et
filius iniquitatis non noce=
bit eum Manus. Lectio. v.
Quid enĩ fuit totus vite il=
lius curſus niſi vnus cum vi=
gili hoſte conflictus. Quãtis
hic cecis a via veritatis erran
tib⁹ ⁊ de ſumma in ꝓfundum
rupe pendentibus amiſſum
reddidit viſum: et illum quo
chriſtus videretur reparauit
intuitum. Quantorum auri=
bus ſurdis ⁊ infidelitatis ob
duratione damnatis ad per=
cipiendam vocem celeſtium
mandatorum precioſum infu
dit auditum vt vocanti deo
ad miſericordiam reſponde=
ret per obedientiam. ℟. Po
ſui adiutorium ſuꝑ potentem
⁊ exaltaui electũ de plebe mea
Manus enĩ mea auxiliabit
ei. ℣. Inueni dauid ſeruũ me
um oleo ſancto meo vnxi eum
Manus enĩ mea Lectõ ſexta
Quantos intrinſecus vulne
ratos angelici oris ⁊ oratio=
num arte infirmitate curauit
Quãtos per longam incuriã

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

peccati labe reſolutos: ⁊ qua-
dam lepꝛe contagione perfu-
ſos caſtigatiōibus exhoꝛtati
onibus expiando deo ī ſe ope
rante mūdauit. Quantoꝛum
animas viuentes in coꝛpoꝛe
iam defunctas ⁊ delictoꝝ mo
le obꝛutas ac ſepultaſ ad emē
dationē tanq̄ ad lucem vocā
te deo reſuſcitauit: vt dn̄i ſui
admirandus imitatoꝛ iā moꝛ
tuos deo econtrario moꝛtifi-
cet vitali moꝛte peccato. ℟.
Iſte eſt qui ante deum mag-
nas virtutes operatus eſt: et
om̄is terra doctrina eius re-
pleta eſt. Ipſe intercedat pꝛo
peccatis omniū populoꝛum.
℣. Iſte eſt qui contempſit vi-
taꝫ mūdi ⁊ ꝑuenit ad celeſtia
regna. Ipe. In .iij. noctur. an̄.
Dn̄e iſte ſanctus habitabit ī
tabernaculo tuo opatus ē iu
ſticiā requieſcet in mōte ſācto
tuo. ps. Dn̄e quis habi. An̄.
Uitam petijt a te tribuiſti ei
dn̄e gloꝛiam ⁊ magnū decoꝛē
impoſuiſti ſuper eū: poſuiſti i
capite eius coꝛonam de lapi-
de pꝛecioſo. ps. Dn̄e in virtu
te. an̄ Hic accipiet benedicti
onē a dn̄o ⁊ miſcdīam a dō ſa
lutari ſuo qꝛ hec eſt generatio
querentium dominū. pſalmꝰ
Dn̄i eſt terra. ℣. Amauit eū
dominus. Scdm̄ Lucam.
In illo tēpoꝛe Dixit ih̄s
diſcipulis ſuis. Sint lū-
bi veſtri pꝛecincti: ⁊ lucerne ar
dentes in manibꝫ veſtris. Et
reliqua. Omelia beati grego.
Sancti euangelij fratres cha
riſſimi apte eſt nobis lectio re
citata: ſed ne aliquibꝫ ipā eiꝰ
planicies alta foꝛtaſſe videat̄
ſub bꝛeuitate eā tranſcurrimꝰ
quatinꝰ eius expoſitio ita ne-
ſcientibꝫ fiat cognita vt tamē
ſcientibus nō ſit oneroſa. Oꝛ
viris luxuria in lūbis ſit femi
nis in vmbilico teſtatur dn̄s
qui de diabolo ad beatū iob
loquitur dicens: Uirtus eiꝰ
in lumbis eius ⁊ foꝛtitudo il
lius in vmbilico ventris eiꝰ.
℟. Iſte homo ab adoleſcen-
tia ſua partiꝫ meruit infirmoſ
curare. Dedit illi dn̄s clarita
tem magnam cecos illumina
re ⁊ demones effugare. ℣. Ec
ce homo ſine querela verꝰ dei
cultoꝛ abſtinens ſe ab om̄i o-
pere malo ⁊ ꝑmanens ī inno-
centia ſua. Lectio octaua.
Pꝛincipali igitur ſexu lūbo
rum nomīe luxuria deſignat̄
cum dominus dicit Sint lū-
bi veſtri pꝛecincti. Lumbos
enim pꝛecingimus cum car-
nis luxuriam per continentiā
coartamus. Sed quia minꝰ
eſt mala non agere niſi etiam
quiſq̄ ſtudeat et bonis operi
bus inſudare pꝛotinus ad-
ditur. Et lucerne ardentes in
manibus veſtris. Lucernas